

and active external and internal interpretation of the objects and phenomena of reality and art. They are grounded properly and based on the specification of the leading subjective (virtuosity in the expression of author's artistic ideas) and objective (possession of relevant theoretical and practical knowledge) characteristics of the artist's creative individuality which is the most important prerequisite for the demonstration of his or her artistic mastery. The perspectives of the further scientific researches on development of methodological bases of personified approach to cognitive-psychological support of formation of artistic skills of specialists of art in the process of their professional training have been defined.

Key Words: *artist, artistic mastery, cognitive factors, artistic conceptualization, author's position, artistic and attitudinal self-concept, emotional perception, aesthetic interpretation.*

УДК 378.11.

Грозан С. В.,
кандидат педагогічних наук
(м. Кропивницький)

Базові компетенції майбутнього вчителя музичного мистецтва

У статті розглядається проблема формування базових компетенцій майбутнього вчителя музичного мистецтва під час навчання у виші як основного показника якості підготовки студента. На основі аналізу науково-педагогічної літератури автор виокремлює теоретичні, інструментально-виконавські (практичні) та особистісні базові компетенції як результат управління якістю музично-інструментальної підготовки. Теоретичні компетенції пов'язані зі знаннями в музично-виконавській діяльності: знання стилів, жанрів музики; етапів самостійної роботи над музичним твором; знання різних прийомів звуковидобування, фразування, туше, педалізації і особливостей їхнього застосування в залежності від стилю епохи, композитора, художньої ідеї твору тощо.

Інструментально-виконавські (практичні) компетенції засновані на практичному освоєнні сфери професійної діяльності: володіння виконавським репертуаром, який містить твори різних жанрів, форм, стилів; володіння специфікою виконання акомпанементу в вокальних та інструментальних творах; вирішення виконавських завдань шляхом точного прочитання авторського тексту, а також шляхом знаходження необхідних засобів виразності і подолання технічних труднощів; вміння відтворювати цілісний музичний образ; вміння виконувати музичний твір на високому професійному рівні; сформованість навичок публічного виступу.

Особистісні компетенції супроводжують музично-виконавську діяльність студента-музиканта: артистизм, емоційність, уява, креативність, організаційно-поведінкові компетенції, компетенції музично-педагогічного спілкування тощо.

Дані компетенції відображають специфіку музично-інструментальної підготовки майбутнього вчителя музичного мистецтва і враховують сферу подальшої професійної діяльності випускника. Формуванню базових компетенцій сприятиме проходження рівнів – вихідного, рівня адаптації, освоєння, застосування та трансляції.

Ключові слова: *компетентнісний підхід, базові компетенції, музично-інструментальна підготовка, майбутній вчитель музичного мистецтва.*

Постановка проблеми в загальному вигляді... Підготовка кваліфікованих фахівців нового покоління в даний час є стратегічним напрямком розвитку сфери вищої професійної освіти. Якісна професійна підготовка студентів стає однією з найбільш актуальних у контексті глобальних змін кінця ХХ – початку ХХІ ст. Саме в останні роки у зв'язку з затвердженням Національної доктрини розвитку освіти, Державної цільової комплексної програми «Вчитель», Законів «Про освіту», «Про вищу освіту» виникла нагальна потреба у створенні ефективного інструментарію управління якістю підготовки студентів у виші, що гарантує задоволення запитів споживачів освітніх послуг.

На практиці часто ми стикаємося з тим, що при значній кількості фахівців із вищою освітою якість їхньої спеціальної підготовки не відповідає сучасним вимогам, що висуваються до професії педагога-музиканта. Сьогодні якість викладання музики в загальноосвітніх школах і рівень володіння педагогами музичним інструментом свідчить про наявні недоліки в сфері музично-інструментальної підготовки студентів.

По-новому осмислити і оцінити якість підготовки фахівця в сучасних умовах дозволяє компетентнісний підхід, який в спеціальній літературі [1; 2; 3; 6; 7; 8] визначається як метод моделювання та проектування результатів підготовки, і дозволяє орієнтувати діяльність випускників на різноманітність професійних ситуацій.

Слід зазначити, що тема компетентнісного підходу є принципово важливою, тому що вона концентрує в собі ідеї нової освітньої парадигми – переходу від кваліфікаційного підходу до компетентнісного.

Аналіз останніх досліджень та публікацій... Аналіз наукової літератури з проблем формування базових, предметних, професійних компетентностей тощо засвідчує, що дослідженню окремих питань зазначеного предметного простору приділяли значну увагу такі вітчизняні та зарубіжні науковці, як Н. Бібік, М. Головань, Р. Гільмєєва, Л. Даниленко, І. Жерносек, Н. Козлова, М. Князян, В. Луговий, М. Лобанов, В. Маслов, В. Олійник, О. Пометун, О. Савченко, А. Хуторський та ін.

Формулювання цілей статті... Мета статті – розглянути проблему формування базових компетенцій студента-музиканта в педагогічному університеті.

Виклад основного матеріалу... Незважаючи на інтерес дослідників до питання компетентнісного підходу і велику кількість робіт, присвячених даній проблематиці, спостерігається неоднозначність тлумачення термінів «компетентність» і «компетенція».

Наша позиція підтверджується точкою зору Н. М. Боритко, що компетенція – це наперед задана вимога в освітній підготовці учня, характеристика його професійної ролі; компетентність – це міра відповідності цій вимозі, ступінь освоєння компетенції, особистісна характеристика [3].

Компетентність фахівця як поняття більш емне включає єдність його теоретичної і практичної готовності до професійної діяльності, визначаючи здатність людини діяти, керуючись галуззю професійних завдань. Вона пов'язує можливості фахівця і умови реалізації цих можливостей у професійній діяльності. Основу компетентності становить комплекс компетенцій як професійно важливих здібностей, знань, умінь, якостей особистості, відносин, об'єднаних єдиною метою діяльності. У зв'язку з тим, що кожна професійна діяльність має свою специфіку, набір компетенцій для кожної професії буде специфічний і властивий тільки цій галузі діяльності.

Аналіз наукової літератури довів, що автори розмежовують компетенції на професійні, загальні, академічні тощо [1; 3]. При цьому професійні компетенції інтерпретуються як оволодіння знаннями, вміннями, навичками, необхідними для роботи за фахом при одночасній автономності та гнучкості в частині вирішення професійних проблем; ефективне використання здібностей, що дозволяють плідно здійснювати професійну діяльність відповідно до вимог робочого місця.

Загальні компетенції розглядаються як здатність, заснована на знаннях, досвіді, цінностях, схильностях, які поєднуються у трьох типах освітньої практики: формальному, неформальному, інформальному.

Академічні компетенції визначаються як володіння методологією і термінологією, властивими окремій галузі знань.

У даний час розроблена класифікація компетенцій стосовно завдань навчання і діяльності музиканта-виконавця. У музично-виконавській галузі під компетенцією розуміється здатність до успішного вирішення професійних завдань у виконавській, науковій, творчій, педагогічній сферах діяльності на основі набутих знань, умінь і навичок [3]. Класифікація компетенцій А. С. Казурова включає чотири види компетенцій, якими повинен володіти музикант-виконавець.

1. Соціально-особистісні: компетенції пізнавальної активності, компетенції комунікативні.
2. Художньо-творчі: компетенції творчо-продуктивної діяльності і безперервного вдосконалення професійної майстерності.
3. Загальнопрофесійні: компетенції музичних здібностей, художнього мислення, музично-пізнавальної та професійної діяльності (вміння і навички), компетенції професійної адаптації.
4. Спеціальні: здатність до виявлення своєї індивідуальності, здатність до інтонаційно-змістовної реалізації музичного тексту; створення творчої і виконавської інтерпретації; забезпечення свободи і точності рухової координації; багатоплановості розподілу уваги; швидкого запам'ятовування тексту; публічного виступу; здатність володіння аудиторією тощо [4].

Розглянута класифікація компетенцій відображає особливості підготовки музиканта-виконавця, для якого навчання і професійна діяльність будуються як процес вироблення індивідуальних виконавських навичок в галузі музичного мистецтва, тобто безумовному пріоритеті практичних умінь, що не зовсім відображає специфіку підготовки вчителя музичного мистецтва. У музично-інструментальній підготовці студента мова не йде про підготовку виконавця в широкому сенсі слова. Виконавський аспект, у нашому випадку, має на увазі підготовку педагога-музиканта, яка, насамперед, повинна відповідати його професійній діяльності і завданням музичного виховання школярів.

У рамках нашого дослідження цікавою є класифікація компетенцій Ю. В. Фролова та Д. А. Махотіна, представлених у вигляді інваріантної частини змісту вищої педагогічної освіти для всіх педагогічних спеціальностей. Основні (базові) компетентності автори ділять на три рівні: загальнокультурні, які формуються в процесі освоєння дисциплін гуманітарного, соціально-економічного напрямків і природничо-наукових дисциплін; методологічні, які є результатом вивчення дисциплін

загальнопрофесійного блоку та предметно-орієнтовані, що формуються за допомогою спеціальних дисциплін і спеціалізацій [10].

Із виділених авторами груп компетенцій особливу увагу слід приділити групі предметно-орієнтованих компетенцій, оскільки саме вони відображають специфіку конкретної професійної галузі вчителя музичного мистецтва на відміну від перших двох груп базових компетенцій, які можна в повній мірі віднести до будь-якої педагогічної спеціальності.

У даний час компетенції професійної діяльності, сформовані під час навчання студента у виші, розглядаються провідними вченими як результат професійно-педагогічної підготовки [1; 2; 3; 4]. Виходячи з цього, нами визначено базові компетенції студента-музиканта: теоретичні, інструментально-виконавські (практичні) та особистісні, як результат управління якістю музично-інструментальної підготовки. Дані компетенції відображають специфіку музично-інструментальної підготовки і враховують сферу подальшої професійної діяльності випускника.

Теоретичні компетенції пов'язані зі знаннями в музично-виконавській діяльності: знання стилів, жанрів музики; етапів самостійної роботи над музичним твором; знання різних прийомів звуковидобування, фразування, туше, педалізації і особливостей їхнього застосування в залежності від стилю епохи, композитора, художньої ідеї твору тощо.

Інструментально-виконавські (практичні) компетенції засновані на практичному освоєнні сфери професійної діяльності: володіння виконавським репертуаром, який містить твори різних жанрів, форм, стилів; володіння специфікою виконання акомпанементу в вокальних та інструментальних творах; вирішення виконавських завдань шляхом точного прочитання авторського тексту, а також шляхом знаходження необхідних засобів виразності і подолання технічних труднощів; вміння відтворювати цілісний музичний образ; вміння виконувати музичний твір на високому професійному рівні; сформованість навичок публічного виступу.

Особистісні компетенції супроводжують музично-виконавську діяльність студента-музиканта: артистизм, емоційність, уява, креативність, організаційно-поведінкові компетенції, компетенції музично-педагогічного спілкування тощо.

Представлені базові компетенції студента-музиканта не вичерпують усього різноманіття теоретичних, виконавських і особистісних компетенцій, але в контексті проблематики нашого дослідження є найбільш значущими.

Розглядаючи формування компетенцій студента як показника якості підготовки майбутнього педагога-музиканта, ми виділили його основні рівні: вихідний рівень, рівень адаптації, рівень освоєння, рівень застосування, рівень трансляції.

Вихідний рівень характеризується відсутністю мотивації і потреби вдосконалення музично-інструментальної підготовки, боязню сценічного виконання, недостатнім усвідомленням важливості музичного виконавства в роботі вчителя музичного мистецтва, слабкими знаннями про музично-виконавське мистецтво в цілому, нездатністю знаходити і долати виконавські труднощі. Цілі і завдання музично-інструментальної підготовки не є орієнтиром для студента. Особистісні якості не виявляються у виконавській діяльності.

Рівень адаптації характеризується відсутністю вираженої потреби виконувати на публіці, але усвідомленням значущості музично-виконавської діяльності, розвитком позитивної мотивації і психологічної готовності до виконавства через часткове включення в концертно-виконавську діяльність. Обмежена кількість сформованих знань і способів їхнього застосування. Особистісні якості у виконавській діяльності проявляються частково.

Рівень освоєння відрізняється частково сформованою практичною готовністю, що виявляється в ситуативному бажанні студента брати участь у концертно-виконавській діяльності. Знання студентів про особливості музичних стилів і жанрів, способи роботи над музичним твором, особливостями виконання на публіці не достатні.

Рівень застосування пов'язаний із передачею сформованих на даний момент компетенцій у педагогічній практиці. Вміння і навички виконавської діяльності більш стійкі. Студент конструює дидактичний матеріал; знає особливості виконання музичних творів із програм з музики для загальноосвітньої школи, вміє акомпанувати собі і солістові. Рефлексивна позиція пов'язана з утвердженням індивідуального стилю виконавської діяльності в процесі організації музичної взаємодії зі школярами.

Рівень трансляції характеризується достатнім рівнем знань, усвідомленістю в реалізації виконавських компетенцій. Він характеризується накопиченням достатнього репертуарного багажу, художнім виконанням музичних творів, інтерактивністю знань (дієвість знань, їхня повнота; системність); умінням оперувати отриманими знаннями на практиці; здатністю виділити професійну ситуацію та орієнтуватися в ній.

На рівні трансляції студент виходить на якісно новий щабель професійної підготовки – художнього виконання, під яким розуміється реалізація цілісного художнього задуму, який підпорядковує собі трактування всіх частин і деталей музичного твору; досягнення емоційної насиченості і логічної завершеності як найважливіших ознак художньо-цілісного виконання; досягнення художньої свободи, технічної точності і музичної виразності в грі тощо.

Кожен із розглянутих рівнів компетенції взаємодіє з попереднім і наступним, відображаючи динаміку формування базових компетенцій студента при переході з рівня на рівень.

Висновки... Базові компетенції і компетентнісний підхід дозволяють по-новому осмислити і оцінити якість підготовки фахівця. У процесі музично-інструментальної підготовки студента, організованої з елементами компетентнісного підходу, необхідно враховувати посилення мотиваційної складової процесу підготовки; формування у студента готовності до викладання конкретного предмета з акумуляцією наявних знань і вмінь у типових ситуаціях; формування цілісного уявлення про завдання і способи практичних дій, пов'язаних з галуззю майбутньої професійної діяльності тощо.

Все вищевикладане дозволяє констатувати, що для сфери музичної освіти залишаються актуальними питання якісної музично-інструментальної підготовки фахівців із високим рівнем базових компетенцій.

Список використаних джерел та літератури:

1. Байденко В. И. Компетенции в профессиональном образовании (к освоению компетентностного подхода) / В. И. Байденко // Высшее образование в России. – 2004. – № 11. – С. 3-14.
2. Баханов К. О. Інноваційні системи, технології та моделі навчання історії в школі / К. О. Баханов. – Запоріжжя: Просвіта, 2000. – 160 с.
3. Боротко Н. М. Диагностическая деятельность педагога / Н. М. Боротко. – М.: Академия, 2006. – 213 с.
4. Казурова А. С. Проблемы государственных образовательных стандартов высшего профессионального музыкального образования: опыт и перспективы / А. С. Казурова. – М.: Исслед. центр проблем качества подгот. специалистов, 2005. – 87 с.
5. Коротков Э. М. Управление качеством образования / Э. М. Коротков. – М.: Академический проект, 2006. – 167 с.
6. Овчарук О. Впровадження ключових компетентностей в зміст освіти. – Звіт за проектом «Інновація і оновлення освіти для покращення добробуту та зниження рівня бідності». – К., 200. – 18 с.
7. Овчарук О. В. Компетентнісний підхід до формування змісту середньої освіти: досвід зарубіжних країн / О. В. Овчарук // Компетентнісний підхід у сучасній освіті. Світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики // під заг. ред. О. В. Овчарук. – К.: «К.І.К.», 2004. – 112 с.
8. Освітні технології: навч. метод. посіб. / за заг. ред. О. М. Пехоти. – К.: «А.С.К.», 2001. – 256 с.
9. Ткачева Е. Е. Музыкальное мышление – способ формирования личности учащихся / Е. Е. Ткачева // Известия Российского государственного педагогического университета им. А. И. Герцена. – СПб.: Российский государственный педагогический университет им. А. И. Герцена, 2008. – С. 302-308.
10. Фролов Ю. В., Махотин Д. А. Компетентностная модель как основа оценки качества подготовки специалистов / Ю. В. Фролов, Д. А. Махотин // Высшее образование сегодня. – М., 2004. – №8. – С. 34-41.

Транслітерований список літератури:

1. Bajdenko V. I. Kompetencii v professional'nom obrazovanii (k osvoeniyu kompetentnostnogo podhoda). Vy'ssheye obrazovaniye v Rossii, 2004, Volume 11, pp. 3-14.
2. Bakhanov K. O. Innovatsiini systemy, tekhnolohii ta modeli navchannia istorii v shkoli. Zaporizhzhia: Prosvita, 2000, 160 p.
3. Borytko N. M. Diagnosticheskaya deyatelnost' pedagoga. Moskva, Akademiya, 2006. 213 p.
4. Kazurova A. S. Problemy gosudarstvenny'x obrazovatel'ny'x standartov vysshego professional'nogo muzy'kal'nogo obrazovaniya: opyt i perspektivy Moskva: Issled.centr problem kachestva podgotovki spetsiolistov, 2005, 87 p.
5. Korotkov E. M. Upravleniye kachestvom obrazovaniya. Moskva, Akademicheskij proekt, 2006, 167 p.
6. Ovcharuk O. Vprovadzhennia kliuchovykh kompetentnostei v zmist osvity. Zvit za proektom «Innovatsiia i onovlennia osvity dlia pokrashchennia dobrobutu ta znyzhennia rivnia bidnosti». Kyiv, 2004. 18 p.
7. Ovcharuk O. V. Kompetentisnyi pidkhdid do formuvannia zmistu serednoi osvity: dosvid zarubizhnykh krain. Kompetentnisnyi pidkhdid u suchasni osviti. Svitovi dosvid ta ukrainski perspektyvy: Biblioteka z osvitnoi polityky. pid zah. red. O. V. Ovcharuk. Kyiv «K.Í.K.», 2004, 112 p.
8. Osvitni tekhnolohii: navch. metod. Posib. za zah. red. O. M. Pyekhoty, Kyiv, «A.S.K.», 2001, 256 p.

9. Tkacheva Ye. Ye. Muzy'kal'noye myshleniye – sposob formirovaniya lichnosti uchashhixsya. Izvestiya Rossijskogo gosudarstvennogo pedagogicheskogo universiteta im. A. I. Gertsena. Sankt-Peterburg, Rossijskij gosudarstvennyj pedagogicheskij universitet im. A. I. Gertsena, 2008, pp. 302-308.

10. Frolov Yu. V., Maxotin D. A. Kompetentnostnaya model' kak osnova ocenki kachestva podgotovki speczialistov. Vy'ssheye obrazovaniye segodnya, Moskva, 2004, Volume 8, pp. 34-41.

Аннотация

Базовые компетенции будущего учителя музыкального искусства

Грозан С. В.

В статье рассматривается проблема формирования базовых компетенций будущего учителя музыкального искусства во время обучения в вузе как основного показателя качества подготовки студента. На основе анализа научно-педагогической литературы автор выделяет теоретические, инструментально-исполнительские (практические) и личностные базовые компетенции как результат управления качеством музыкально-инструментальной подготовки. Теоретические компетенции связаны со знаниями в музыкально-исполнительской деятельности: знание стилей, жанров музыки; этапов самостоятельной работы над музыкальным произведением; знание различных приемов звукоизвлечения, фразировки, туше, педализации и особенностей их применения в зависимости от стиля эпохи, композитора, художественной идеи произведения.

Инструментально-исполнительские (практические) компетенции основаны на практическом освоении сферы профессиональной деятельности: владение исполнительским репертуаром, который содержит произведения разных жанров, форм, стилей; владение спецификой выполнения аккомпанемента в вокальных и инструментальных произведениях; решения исполнительных задач путем точного прочтения авторского текста, а также путем нахождения необходимых средств выразительности и преодоления технических трудностей; умение воспроизводить целостный музыкальный образ; умение исполнять музыкальное произведение на высоком профессиональном уровне; сформированность навыков публичного выступления.

Личностные компетенции сопровождают музыкально-исполнительскую деятельность студента-музыканта: артистизм, эмоциональность, воображение, креативность, организационно-поведенческие компетенции, компетенции музыкально-педагогического общения.

Данные компетенции отражают специфику музыкально-инструментальной подготовки будущего учителя музыкального искусства и учитывают сферу дальнейшей профессиональной деятельности выпускника. Формированию базовых компетенций будет способствовать прохождение уровней - исходного, уровня адаптации, освоения, применения и трансляции.

Ключевые слова: компетентностный подход, базовые компетенции, музыкально-инструментальная подготовка, будущий учитель музыкального искусства.

Summary

Basic Competences of the Future Teacher of Musical Art.

Hrozan S. V.

The article deals with the problem of forming the basic competences of the future teacher of musical art while studying in higher education as the main indicator of the quality of student preparation. On the basis of the analysis of scientific and pedagogical literature, the author distinguishes theoretical, instrumental-performing (practical) and personal basic competencies as a result of quality management of musical-instrumental training. Theoretical competences are related to knowledge in musical and performing activities: knowledge of styles, genres of music; stages of independent work on a musical composition; knowledge of various techniques of sound production, phrasing, carcass, pedaling and peculiarities of their application depending on the style of the era, composer, artistic idea of the work, etc.

Instrumental-performing (practical) competences are based on the practical mastering of the sphere of professional activity: possession of an executive repertoire containing works of various genres, forms, styles; possession of the specifics of the accompaniment in vocal and instrumental works; solving executable tasks by accurately reading the author's text, as well as by finding the necessary means of expressiveness and overcoming technical difficulties; ability to reproduce a holistic musical image; ability to perform a musical composition at a high professional level; the formation of public speaking skills.

Personality competences accompany musical performance of student-musician: artistry, emotionality, imagination, creativity, organizational-behavioral competences, competence of music-pedagogical communication, etc.

These competences reflect the specifics of musical-instrumental training of the future teacher of musical art and take into account the scope of further professional activity of the graduate. Formation of basic

competences will be facilitated by the passing of the levels - the initial level, the level of adaptation, development, application and broadcasting.

Key Words: *competence approach, basic competences, musical instrumental training, future teacher of musical art*

УДК 786. 2. 087. 3

Журавльова Н. І.,
викладач
Каленик І. В.,
викладач
(м. Хмельницький)

Фортепіанний ансамбль як засіб розвитку творчої самостійності студентів факультету мистецтв

У статті висвітлено проблему розвитку творчої самостійності студентів факультету мистецтв у процесі навчання в класі «Основного музичного інструмента» (фортепіано). Визначено, що проблема виховання творчої самостійності фахівця-музиканта є центральною у фортепіанній педагогіці вищої школи, вона торкається й методів викладання, і прийомів (засобів) навчання, і форм організації навчальної діяльності. Уточнено сутність поняття «творча самостійність» музиканта-виконавця, що можна трактувати як здатність до оперування набутими в процесі навчальної діяльності знаннями, уміннями й навичками з метою створення власної інтерпретації музичних творів. Автори статті відзначають характерні вияви творчої самостійності: творчий характер діяльності, оригінальність мислення, вчинків, здатність до генерування ідей, самоконтролю, самооцінки, уміння комбінувати раніше відомі засоби діяльності, опановувати нові знання й уміння, ставити і вирішувати проблеми, які виникають у практичній діяльності. Акцентовано, що одним із засобів розвитку творчої самостійності та поліпшення професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва є фортепіанний ансамбль, тому що він спонукає студентів до вирішення самостійних творчих завдань, підвищує їхню самооцінку, розвиває потребу в самостійному здобутті потрібних знань. Зазначено, що клас ансамблю сприяє вихованню в майбутнього вчителя музичного мистецтва таких професійно значущих якостей, як творча взаємодія та взаєморозуміння, уміння вести рівноправний діалог, погоджуючи і підпорядковуючи окремі уявлення про загальну мету. Автори статті вважають, що для розвитку творчої самостійності потрібне застосування в навчальному процесі завдань, що моделюють проблемні ситуації в різних видах музичної діяльності, зокрема в ансамблевій грі на фортепіано.

Ключові слова: *творча самостійність, ансамбль, ансамблева гра, учитель музичного мистецтва, самонавчання та самовиховання.*

Постановка проблеми в загальному вигляді... Сучасний рівень викладання музичних дисциплін висуває перед викладачами факультетів мистецтв завдання – систематизувати та спрямувати методику навчання студентів на формування в них художньо-творчої активності, яка веде до кращого засвоєння навчального музичного матеріалу та його міцного закріплення, розвиває професійний інтерес до занять, сприяє самостійному творчому пошуку.

Специфіка педагогічної діяльності вчителя музичного мистецтва вимагає володіння багатьма професійними знаннями, уміннями та навичками, але «...якщо розглядати майбутнього педагога як робочу силу, котра виконує у своїй діяльності встановлені суспільством нормативи, то її професіоналізм визначається кількістю необхідних для такого функціонування знань, умінь, навичок, вимагає володіння конкретними методиками, що ґрунтуються на обмеженій галузевими рамками теоретичній основі. Проте названих складових недостатньо для досягнення педагогом вершинного – творчого рівня оволодіння своєю професією...» [5, с. 75].

Активізація в студентів навичок пошукової аналітичної роботи сприяє самостійному усвідомленню навчально-музичних проблем, виявленню суті ускладнень, що виникають, формулюванню музично-пізнавального завдання і пошуку шляхів його вирішення, знаходженню нових засобів і способів роботи для вирішення поставленого завдання, формування узагальнень на новому рівні. Методи викладання, стимулюючи ініціативу і самостійність студентів, одночасно спрямовані на виховання творчого ставлення до мистецтва, на вироблення вміння творчо займатися на музичному інструменті.

Основним принципом, на який спирається навчальний процес, повинен стати творчий підхід до самостійної музичної діяльності майбутніх учителів музичного мистецтва. Серед видів діяльності у зв'язку з цим переважатимуть спрямовані до творчості, адже творчість завжди зумовлює щирий інтерес. До них належить і фортепіанний ансамбль, що є не тільки різновидом виконавської діяльності, але й